

Bruxelles, 28.2.2013
COM(2013) 105 final

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE CONSILIU

în conformitate cu articolul 395 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE CONSILIU

în conformitate cu articolul 395 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului

1. CONTEXT

În conformitate cu articolul 395 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată („Directiva TVA”), Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să aplice măsuri speciale de derogare de la respectiva directivă în scopul simplificării procedurii de percepere a TVA sau al prevenirii anumitor forme de evaziune fiscală. Întrucât această procedură prevede derogări de la principiile generale în materie de TVA, în conformitate cu hotărârile constante ale Curții de Justiție a Uniunii Europene, aceste derogări trebuie să aibă un domeniu de aplicare limitat și să fie proporționate.

Prin scrisoarea înregistrată la Comisie la 23 octombrie 2012, România a solicitat autorizarea de a continua o măsură de derogare de la articolul 193 din Directiva TVA. În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) din directiva respectivă, Comisia a informat celelalte state membre, printr-o scrisoare din 18 ianuarie 2013, cu privire la cererea înaintată de România. Printr-o scrisoare datată 22 ianuarie 2013, Comisia a informat România că dispune de toate informațiile pe care le consideră necesare pentru evaluarea cererii.

România solicită să fie autorizată să continue aplicarea mecanismului de taxare inversă pentru anumite cereale și semințe oleaginoase pentru care a obținut anterior o derogare¹.

Această derogare a fost acordată de Consiliu în circumstanțe foarte specifice, în care România s-a angajat să implementeze, pe parcursul perioadei de aplicare a derogării respective, o serie de reforme care ar urma să facă posibilă revenirea la sistemul normal după această perioadă de tranziție.

Această abordare a fost justificată în special de riscul ca fraudă să fie transferată în alte state membre, într-un sector a cărui importanță economică este destul de importantă în mai multe state membre.

Trebuie reamintit că, în cursul negocierilor din cadrul Consiliului pe marginea derogării menționate anterior, o serie de state membre și-au exprimat îngrijorarea cu privire la faptul că orice derogare de la sistemul de plată fracționată nu poate fi mai mult decât o soluție de ultimă instanță și o măsură de urgență în cazuri dovedite de fraudă și că trebuie să ofere garanții în ceea ce privește necesitatea și caracterul excepțional al derogării acordate, durata măsurii și natura specifică a produselor în cauză. În plus, statele membre respective au subliniat că mecanismul de taxare inversă implică întotdeauna un risc ca fraudă să fie transferată către alte state membre și au reamintit că procedura de taxare inversă nu ar trebui utilizată în mod sistematic pentru a compensa supravegherea inadecvată de către autoritățile fiscale ale unui stat membru. În cazul specific al României, acestea au înțeles că sectorul în cauză se afla în amonte lanțului de producție și au observat că autoritățile române

¹ Decizia de punere în aplicare 2011/363/UE a Consiliului din 20 iunie 2011 de autorizare a României să aplice o măsură specială de derogare de la articolul 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 163, 23.6.2011, p. 26).

s-au angajat să nu solicite o reînnoire a derogării și, mai presus de toate, să implementeze măsuri structurale pentru a remedia situația înainte de sfârșitul celor doi ani ai perioadei de aplicare a derogării.

România a confirmat în mod explicit și fără echivoc acceptarea acestor condiții.

Acest angajament a fost menționat în special în primul considerent din Decizia de punere în aplicare 2011/363/UE a Consiliului din 20 iunie 2011, unde se afirmă că România „a precizat că nu va solicita reînnoirea acestei autorizări”.

Deși România a acceptat această perioadă de aplicare nereînnoibilă de doi ani, s-a trimis o cerere de prelungire.

2. TAXAREA INVERSĂ

Persoana care trebuie să plătească TVA în temeiul articolului 193 din Directiva TVA este persoana impozabilă care livrează bunurile sau prestează serviciile. Scopul mecanismului de taxare inversă este de a transfera răspunderea în cauză asupra persoanei impozabile căreia i se furnizează bunurile.

Frauda cu firme fantomă se produce atunci când comercianții comit acte de evaziune de la plata TVA către autoritățile fiscale după ce și-au vândut produsele. Clienții lor sunt însă îndreptățiți la o scutire de taxă, dacă sunt în posesia unei facturi valabile. În cazurile cele mai agresive ale acestui gen de evaziune fiscală, prin intermediul unui sistem de tip „carusel” (care presupune comercializarea bunurilor sau serviciilor între state membre), aceleași bunuri sau servicii sunt furnizate de mai multe ori fără plata TVA către autoritățile fiscale. S-a constatat că, prin desemnarea persoanei căreia îi sunt furnizate bunurile sau serviciile drept persoana răspunzătoare de plata TVA în astfel de cazuri, mecanismul de taxare inversă elimină posibilitatea de comitere a acestui tip de evaziune fiscală.

3. CEREREA

În temeiul articolului 395 din Directiva TVA, România solicită ca, hotărând la propunerea Comisiei, Consiliul să autorizeze România să continue măsura specială de derogare de la articolul 193 din Directiva TVA în ceea ce privește aplicarea mecanismului de taxare inversă pentru grâu, alac, secară, orz, porumb, soia, fasole, semințe de rapiță sau rapiță sălbatică, semințe de floarea-soarelui și sfeclă de zahăr.

Motivul cererii se bazează, în principal, pe faptul că Ungaria a obținut o derogare similară pentru produse agricole, tot pentru o perioadă de 2 ani² (și cu aceeași condiție, acceptată explicit de Ungaria, că nu se va cere reînnoirea). Cu toate acestea, data de început și de sfârșit ale celor două derogări sunt diferite: de la 1 iunie 2011 până la 31 mai 2013 pentru România și de la 1 iulie 2012 până la 30 iunie 2014 pentru Ungaria. Conform autorităților române, va exista riscul ca fraudele să fie transferate către România, în special din cauza faptului că derogarea Ungariei va continua să se aplice după ce derogarea României a luat sfârșit. În opinia lor, măsurile antifraudă care au fost instituite în acest context nu ar fi suficiente pentru a combate fraudă după 31 mai 2013.

² Decizia de punere în aplicare 2012/624/UE a Consiliului din 4 octombrie 2012 de autorizare a Ungariei să aplice o măsură specială de derogare de la articolul 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 274, 9.10.2012, p. 26).

4. OPINIA COMISIEI

Când Comisia primește cereri în conformitate cu articolul 395, acestea sunt analizate pentru a se asigura că sunt îndeplinite condițiile de bază pentru aprobarea lor, și anume dacă măsura specifică propusă simplifică procedurile pentru persoanele impozabile și/sau administrația fiscală sau dacă propunerea previne anumite tipuri de evaziune fiscală. În acest context, Comisia a adoptat întotdeauna o abordare prudentă, limitată, pentru a se asigura că derogările nu subminează funcționarea sistemului general al TVA, au un domeniu de aplicare limitat și sunt necesare și proporționate.

În primul rând, Comisia consideră că tipul de mărfuri în cauză – cereale și semințe oleaginoase – sunt de o natură care ar trebui să facă posibilă auditarea prin mijloace convenționale de control, fără a fi necesară implementarea mecanismului de taxare inversă. Prin urmare, derogarea acordată României a fost acordată în circumstanțe excepționale, pentru a da timp României să implementeze anumite reforme în vederea combaterii fraudei.

În al doilea rând, măsura nu a fost niciodată destinată să fie o soluție pe termen lung sau să compenseze supravegherea inadecvată a persoanelor impozabile de pe aceste piețe extrem de valoroase. Derogarea a fost justificată ca parte a unui pachet de măsuri care urmau să fie luate de România, fiind în același timp limitată la o anumită perioadă de timp, cu condiția convenită de a nu se cere reînnoirea derogării. Aceleași condiții au fost incluse în derogarea acordată Ungariei.

În plus, există indicații că fraudă în aceste sectoare a fost transferată, în special către alte state membre din Europa de Sud-Est. În acest context, aplicarea mecanismului de taxare inversă pentru o perioadă mai lungă de timp ar reprezenta un risc de fraudă pentru aceste state membre, un risc care nu poate fi subestimat, dată fiind importanța acestor sectoare în regiune.

5. CONCLUZIE

Pe baza elementelor menționate anterior, Comisia obiectează cu privire la cererea depusă de România.